

Profesor Pirk ke Covidu. Tohle Vám “korektní” média nikdy nepoví

- CZ24 News | 12. září 2020

ČESKO: O opatřeních rozhodují doktoři, kteří „v životě neviděli pacienta“. To jsou lékaři z laboratoří, lékaři z výzkumů, lékaři z hygienických stanic. Profesor Jan Pirk, přednosta Kardiocentra IKEMu, vysvětluje, že diagnóza nemoci se stanovuje z klinických příznaků konkrétního člověka a z pomocných laboratorních a dalších vyšetření. Ale v případě covidu se stanovuje diagnóza jen na základě jednoho pomocného laboratorního vyšetření. Světovou kapacitu v oboru mrzí napjatá atmosféra ve společnosti, protože žít ve stresu je pro zdraví to nejhorší, co může být.

Od čtvrtka kvůli prudkému růstu šíření infekce platí na celém území opatření, podle nichž slovy ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha se mají nosit roušky „všude pod střechou“. Přijímáte nošení roušek s pochopením nebo vás to obtěžuje?

Vadí mi to. Zajímavé je, že kupříkladu New York je na tom teď báječně. Je to přesně tak, jak jsem předpovídal, skoro žádný koronáč tam není. Měli tam velký malér při prvním nárazu, při němž se tamní populace promořila, a teď je pokoj. To my jsme strčili hlavu do písku jako pštros. Když tu ten virus je, tak pokud nebude bezpečná očkovací látka, není jiné cesty – to říkám od pátého března a měl jsem kvůli tomu velké nepříjemnosti, ale teď už to říká většina lidí – než že se musíme plošně imunizovat tím, že tu nemoc proděláme. Podle mého jsou informace kolem covidu zkreslené a neobjektivní. Proč někdo například neřekne, že jsme otestovali pozitivně 1100 lidí, z nichž jen dva, tři nebo pět museli vyhledat nemocniční ošetření? Proč tohle někdo neřekne, že u většiny lidí je to úplně bezpříznakové. Je to přesně tak, jak jsem říkal. Radil bych všem, aby to v létě prodělali, získali imunitu a neprodělávali to potom, až budou opravdické chřipky. Podle toho, co se kolem toho děje, to vypadá, že naše děti už přestanou chodit do školy jednou provždy.

Vás neděsí to, že na covid zemřelo ve světě už přes 900 tisíc lidí?

Na tuberkulózu, když nechceme mluvit o jiných nemocech, umře ročně milion osm set tisíc lidí. To je dvakrát tolik než na covid. A dělá někdo něco, aby k tomu nedocházelo? A je to zrovna tak infekční onemocnění jako covid. To nemluvím o nádorech, kdy na rakovinu u nás zemře každých dvacet minut jeden člověk. Řada z nich teď, protože nemohli jít tři měsíce k lékaři, mohla promeškat dobu, kdy měli větší šanci na uzdravení. Je zajímavé, že někteří lidé nemusí do karantény, někteří lidé musí. To jsme už jako populace nějak rozdělení? Já tomu nerozumím. Ale abyste si nemyslel, že mluvím o politicích. Bylo řečeno, že prvoligoví fotbalisté nemusí do karantény, druholigoví a z nižších soutěží musí. Jakou to má medicínskou logiku? Vidím tam jediné finanční logiku.

Byl byste pro to roušky vůbec nenosit?

To ne. Ale je úsměvné, když se vláda chlubí, že zajistila dva a půl milionu roušek do volebních místností. Přece bylo řečeno, že nebezpečné to je, když jste blízko a déle než čtvrt hodiny s infikovaným člověkem. A co bych dělal déle než čtvrt hodiny ve volební místnosti? Občanku můžu odevzdat na dva metry, jdu za plentu, tam jsem sám, zdržím se sotva pět minut, co bych tam déle dělal? Tak jakou to má logiku, že si to vláda dává jako zásluhu? Podle mě ta nařízení sledují ještě něco jiného než zdraví populace, že za tím vším je ještě nějaký další úmysl.

V podobném duchu se vyjadřoval i profesor Žaloudík. Ale ani jeden z vás není odborníkem

na tuto oblast. Proč tedy v případě přijímaných opatření nevěřit specialistům?

Sice na to nejsme specialisté, ale jsme lékaři. O opatřeních rozhodují doktoři, kteří „v životě neviděli pacienta“. To jsou lékaři z laboratoří, lékaři z výzkumů, lékaři z hygienických stanic. A diagnóza nemoci se stanovuje z klinických příznaků konkrétního člověka a z pomocných laboratorních a dalších vyšetření. Ale v tomto případě se stanovuje diagnóza jen na základě jednoho pomocného laboratorního vyšetření. To je úplně špatně, protože pozitivně testovaný člověk neznamená nemocný člověk. Vadí mi, že to řídí doktoři, kteří nemají s pacienty nic společného.

Vy jste si už onemocněním covid prošel. Kdy jste na sobě začal pozorovat, že jste se nakazil?

My jsme s manželkou měli typické klinické příznaky. Tehdy měli praktici pokyn, protože byl nedostatek testovacích setů, aby testovali pouze lidi, kteří měli dvakrát a více teplotu přes 38 stupňů. Já jsem měl teplotu přes osmatřicet jenom jednou, tak jsem neměl být vůbec testován. Prodělal jsem to, nebylo to nic příjemného. Byl jsem celý zchvácený, mouchy snězte si mě, pokašlával jsem, byl jsem zesláblý, trvalo to deset dní. Pak jsem si nechal vyšetřit protilátky, měl jsem krásné IgG protilátky, dvakrát jsem měl negativní stěr a mohl jít do práce. Ale ze začátku praktičtí lékaři netestovali lidi, kteří neměli teplotu.

Jaká doporučení byste lidem v této době dal, aby se chovali stejně jako dřív nebo byli v přístupu k jiným opatření? Jak to řešíte sám?

Já se snažím k lidem chovat úplně stejně, jako jsem se choval dřív. Strašně moc mě mrzí, že těmi opatřeními ti, co je přijímají, dosáhli pravděpodobně toho, co chtěli. A sice, že se lidé bojí, jsou na sebe nepřijemní, jsou nervózní. To je moc špatně. Mně atmosféra ve společnosti, která byla tímto navozena, moc vadí a jsem z ní smutný. Protože žít ve stresu je pro zdraví to nejhorší, co můžete udělat. Stresová situace snižuje imunitu, snižuje obranyschopnost organismu. Lidé mají být optimističtí, mají být veselí. Když to celé začalo, tak se objevilo doporučení, že senioři nemají jezdit na chatu, že mají zůstat sedět doma. Přitom to bylo to nejhorší, co se jim mohlo poradit. Kdybych to řídil já, tak bych řekl: „Senioři, kteří máte chaty zařízené k bydlení, okamžitě na ty chaty odjedte. A pohybujte se na zahrádce, buďte čínorodí, buďte na čerstvém vzduchu, a ne uzavření v paneláku a dívat se na televizi, která ukazovala mrtvoly“. To jsou nepochopitelné pokyny, které se k populaci dostávají.

Co tu naštvanost a napjatou atmosféru ve společnosti ovlivňuje?

Je cítit napětí, které je, bohužel, generováno sdělovacími prostředky. Chápu soukromé sdělovací prostředky, které mají příjmy pouze z reklam. A všichni dobře víme, že lidi nezajímá, že letos je třeba ohromná kukuřice, takovou jsem tu snad ještě nikdy neviděl. Ale zajímá je krev, bouračky a podobně. Ale že tomu podlehla i veřejnoprávní televize, mě mrzí.

Měl tedy pravdu profesor Žaloudík, když v Senátu ostře zkritizoval Českou televizi za to, že její kanál ČT24 nonstop vysílá zpravodajství o koronaviru, přičemž na jiné nemoci umírá mnohem víc lidí, ale o těch se nevysílá nic?

Já pana profesora Žaloudíka znám, mám ho moc rád a mluví velice chytře.

Čím si vysvětlujete, že v poslední době jsou denní přírůstky nakažených koronavirem na milion lidí v Česku výrazně vyšší než v sousedních zemích, proti Německu je to až čtyřnásobek?

Souvisí to s tím, že jsme zavedli hned na začátku tak drakonická opatření. Díky tomu jsme první vlnu

neměli tak hroznou. Ale už tehdy jsem říkal, že když tady ten virus je, tak ho prostě musíme prodělat. A upozorňoval jsem, že přijde druhá vlna. Měl jsem pravdu, přestože nejsem odborník, že země nebo oblasti – třeba v úvodu zmiňovaný New York – je dnes vysmátý, zatímco my jsme byli vysmátí předtím. Ovšem musí se také říct, že u nás to dobře dopadlo také proto, že máme podstatně dostupnější zdravotní péči, než mají obyvatelé New Yorku. To se nedá vůbec srovnat. Ve Spojených státech to šlo dolů rychle a teď to jde nahoru. Mě ale zase tak moc nezajímá, co se děje v New Yorku, mě zajímá, jak to probíhá tady, protože tu žiju. Brát si proto vzor odněkud, kde to probíhá úplně jinak, není správné. Zaplatpánbu u nás ty průběhy jsou většinou lehké. Souhlasím s epidemiologem Jiřím Beranem, který to řekl překrásně, že čím více mladých lidí lehkou formu této chřipky prodělá, tím větší a pevnější bude bariéra, aby se nenakazila potom ta ohrožená část populace, zejména v zimě, až nastane to chřipkové období. S tím souhlasím.

S rostoucím počtem nálezů souvisí i uzavírání některých škol hned po začátku školního roku, v některých firmách nařizují zaměstnancům nošení roušek, ale ti třeba v nošovicích závodech Hyundai pohrozili stávkou. Dal byste za pravdu hlavnímu epidemiologovi vašeho IKEMu Petru Smejkalovi, který říkal, že lidé by měli nosit roušky ve všech vnitřních prostorech, ještě předtím, než se toto opatření znovu zavedlo?

Já jsem s ním o tom nemluvil, tak bych ho nechtěl kritizovat. Sám si myslím, že by se všude ve vnitřních prostorech roušky nosit nemusely. Ale mělo by se lidem třeba říct, aby v těch vnitřních prostorech moc nemluvili, protože při mluvení se dostává do ovzduší infikovaných virových částic víc. Rozhodnutí, zda roušky nosit, bych nechal na každém. Jestli ji někdo chce nosit, nechť ji nosí. Nevím, proč mám nosit roušku já, když už jsem onemocnění prodělal, tudíž mám imunitu, nikdo mě nemůže nakazit, ani já nikoho. Proč my, kteří jsme to prodělali, musíme nosit roušku? Chápu, že je to těžké zařídit, tak ji nosím, ale nesouhlasím s tím. Ale mělo by se to nechat lidem na vůli. Jsme zodpovědní lidé, tak bychom se chovali, jak by bylo třeba. Víím, že když jsem nastydlý, když smrkám, kašlu, tak je rouška určitě namístě.

Vládní zmocněnec pro výzkum ve zdravotnictví Roman Prymula nedávno uvedl, že u venkovních sportovišť by se k rouškám už nevracel. To se dá brát i tak, že v halách, tělocvičnách a dalších podobných zařízeních by se používat měly. Víím, že jste velký sportovec. Jak to vidíte s používáním roušek při sportu?

V halách je vůbec ten nejhorší vzduch. Třeba florbal je hezký sport, jednoduchý, který se lidi snadno naučí, takže by ho děti měly hrát, míček je lehký, nedělá těžké úrazy, tak by to byl dobrý sport. Až na to, že se provozuje v halách, kde je zaprášený vzduch. Děti by měly sportovat venku. Kdyby se florbal hrál venku, tak by byl úžasný. Ale takhle se teď postupuje všude na světě. Třeba fotbal bez diváků, to je strašné. Proč berou lidem radost ze života? Lidé jsou už tak vystrašení, že se bojí chodit do divadel. V Praze je jich několik, co hrají nádherná představení. Dříve se na ně nedaly lístky vůbec sehnat. Nechci je jmenovat, abych na někoho nezapomněl, protože takových scén je v Praze celá řada. Mám kamarády mezi herci, kteří mi říkají, že teď není na představení vůbec vyprodáno. Prostě lidé se bojí do divadel chodit. Nevím, co tím kdo sledoval. Také nechápu úplně dobře, proč musí bary zavírat o půlnoci. O půlnoci snad nastupuje nějaká nová směna čilých koronavirů?

Vy jste se několikrát vyjádřil, že vyšší věk sám o sobě není hlavním rizikovým faktorem. Tím je například obezita, kouření, cukrovka, plicní onemocnění nebo snížená imunita. Jak ale tyto rizikové skupiny chránit? Izolovat kuřáky, tloušťky, lidí trpících cukrovkou? Copak by se nechali? Jak byste to vymyslel?

Já bych to nevymýšlel. Řekl bych jasně, kdo patří mezi ohrožené skupiny. Věk je jen jeden z rizikových faktorů. Ne každý člověk, který kouří, dostane rakovinu plic. Ale sedmdesát procent rakoviny plic mají kuřáci. Čili z jednoho rizikového faktoru nemůžete říci, že je ten člověk ohrožený

na životě. Mezi ty další rizikové faktory kromě věku patří samozřejmě přítomnost nějakého jiného chronického závažného onemocnění, jako je třeba cukrovka, autoimunní onemocnění a i obezita. Ta má také svoji diagnózu. Čili by bylo třeba říct: „Vy patříte mezi ohroženou skupinu populace, chovejte se podle toho. Proč by je měla chránit společnost? Oni se mají chránit především sami. Zdraví není záležitost společnosti. To se říkalo za předchozího režimu: „Jezte buček, buďte tlustí, společnost se o vás postará“. To je nesmysl. Každý se má o své zdraví starat především sám. A teprve když na to nestačí, tak má stát pomoci.

Ne všichni si právě tuhle nutnost pečovat o vlastní zdraví uvědomují. Kdo by jim to měl připomínat, stát nebo jejich lékař?

Jejich ošetřující lékař. Měl by říct: „Podle lékařského dobrozdání máte rizikové faktory, které vás mohou zařadit mezi ohroženou skupinu. A pro tu platí tohle, tohle a tohle. Protože máte tři a více znaků, tak jste skutečně ohrožený. Chovejte se podle toho. Když je epidemie normální chřipky, snažte se nechodit mezi hodně lidí, nechodte, pokud možno, nakupovat, pohybujte se v přírodě a tak dále“. Ale ti lidé by to měli dělat především sami, i bez nějakých apelů.

Roman Prymula se obává souběhu covidu a chřipky, protože žádosti o testy mohou zahltnout zdravotnický systém a masivní karanténa zastavit chod hospodářství. V karanténě může na podzim být podle něj až 10 procent populace. Co si o takových úvahách myslíte? Myslíte, že by se mohl znovu téměř zastavit chod země, jak se to stalo na jaře?

Umím si to jen obtížně představit. Ale jsou tací, co si to představit umí. Samozřejmě bych nechtěl, aby se to zopakovalo. Už takhle jsem smutný z toho, v jakém stavu tuto naši krásnou zemi předáme našim dětem, vnukům a dalším lidem. Kdo bude splácet ty strašné dluhy, které se teď nasekaly?

Takže nejruznější podpory, po nichž volá opozice a z nichž některé vláda také poskytuje, se vám moc nezamlouvají?

Do toho bych se nerad pouštěl, protože nejsem ekonom. Neumím proto říct, co je správné. Samozřejmě žijeme v sociálním státě, do určité míry lze říct zaplatpánbu. Ale mám k tomu výhrady, že se stát možná stará až moc, že by se měl starat trochu méně, aby si lidé vážili práce. Ale nejsem ekonom, abych věděl, co je lepší, jestli přidat na Vánoce důchodcům pět tisíc nebo jestli dát ty miliardy do zdravotnictví, aby bylo dostupnější, a tím pomoci seniorům, že budou mít lepší zdravotní péči. To opravdu nevím, nejsem ekonom.

Je vidět světlo na konci tunelu nebo tu už s námi bude koronavirus navždy a my se budeme muset smířit s některými opatřeními a omezeními jako důsledkem toho, že se ve světě už nakazilo 28 milionů lidí?

A víte, kolik lidí se nakazilo tou běžnou chřipkou? Jenom u nás každý rok umřou s chřipkou dva tisíce lidí. Neumřou na tu chřipku, tak jako ti lidé neumírají na koronavirus. Jsou něčím nemocní, chřadnou a chřipka nebo covid je poslední rána. Ale už někdo mluvil o tom, že u nás každoročně zemře dva tisíce lidí na chřipku? Na covid to zatím není ještě ani čtvrtina počtu, co zemře každý rok s chřipkou. Koronavírů je šest a tohle je jeden z nich. Ale máme další viry, na které se také umírá. O tom se nemluví. Kdyby to během léta prodělalo padesát procent lidí, tak je pokoj, je klid a už se nic nebude dít.

Budeme už tedy s těmi omezeními muset žít nastálo?

Jestli nejsou lidé tak vystrašení, přestrašení, tak už jednou řeknou: „A dost, pánové, budeme žít normálně“. Já to nezazlívám našim politikům, takhle se chovají politici na celém světě. To je smutné.

Mohl by v pochmurném výhledu pomoci objev účinné vakcíny? Vy sám byste se očkovat nechal a jako autorita byste to veřejnosti doporučil?

Zatím bych se očkovat nenechal, protože jsem to už prodělal. Ale ten vir může mutovat. Asi před pěti lety jsem prodělal strašnou chřipku. Ta byla stokrát horší než covid, co jsem měl letos. Tehdy jsem měl čtyřicítky horečky, vůbec si nepamatuji, jak jsem dojel autem z chaty do Prahy, bylo mi strašně špatně. Od té doby se každý rok nechávám očkovat proti chřipce. Až ta vakcína bude, doporučil bych té ohrožené skupině, aby se určitě nechala očkovat.

Velice zazlívám těm matkám, co bojují proti očkování. Když je to ze zákona povinné, a ty matky to odmítají, tak je to porušování zákona. Nechal bych těm rodičům, kteří svádějí na očkování různé nesmysly, aby podepsali, že očkování odmítají, ale že berou na vědomí, když jejich dítě onemocní, že to léčení zaplatí. Protože když mohou mít zadarmo očkování, proč my, kteří platíme zdravotní pojištění, máme platit někomu, kdo nechce dodržovat to, co má. A nemoci jako chřipka mohou být ve starším věku moc nebezpečné.

Věříte tomu, že by se lidé houfně nechávali očkovat proti covidu?

Těch lidí, co to už prodělalo a mají protilátky, je strašně málo, ale ve skutečnosti jich může být mnohem víc. Divím se ale, proč se chodí nechat testovat lidé, kterým nic není. Ten výtěr je totiž dost nepříjemný. To máte dojem, že vám to strkají až do mozku, máte strach, že vám to vyleze druhou stranou z hlavy ven. Trvá to sice jen chvilku, ale je to nepříjemné.